

Δημήτριος Θεοδωρόπουλος

Στις θλιβερές στιγμές του απολόγιμοῦ τοῦ ἔργου ἑνὸς ἀνθρώπου πού φεύγει γιὰ πάντα ἀπὸ τὴ ζωὴ, ξεχνιοῦνται, ἀπὸ ἀνθρώπινη ἀδυναμία ἴσως, τὰ μικροελαττώματά του. Ὅσοι ὅμως εἶχαν τὴν τύχη νὰ γνωρίσουν ἀπὸ κοντὰ τὸν τακτικὸ καθηγητὴ τῆς Φυσικῆς Γεωγραφίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Δημήτριο Θεοδωρόπουλο, πού ἡ ζωὴ του ἔσβησε στίς 6 Ἰουλίου 1976 λίγο πρὶν ἀπ' τὰ μεσάνυχτα, εἶχαν ἀπὸ πολὺ νωρὶς διαπιστώσει ὅτι δὲν εἶχε παρὰ μόνον προτερήματα.

Ἀξιοπρεπὴς καὶ ἀπλὸς στοὺς τρόπους καὶ γενικὰ στὴ ζωὴ, μὲ τὸ λεπτὸ αἰσθημα τοῦ χιοῦμοῦ, κέρδιζε πάντοτε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ γνωστούς καὶ ἀγνώστους.

Ὁ Δημήτριος Θεοδωρόπουλος μὲ πολυετῆ μετεκπαίδευση σὲ διάφορα Πανεπιστήμια τῆς Εὐρώπης, ἦταν ὁ ἀκούραστος ἐπιστήμονας πού γενόταν τὴν ἱκανοποίηση πάντα μέσα ἀπὸ τὴν προσοχίαια τῆς ἔρευνας, στὴν ἀναζήτησι τῆς ἐπιστημονικῆς ἀλήθειας.

Στὴ σύντομη σχετικὰ ζωὴ του, γεμάτη ἀπὸ εὐγενικὲς ἀνησυχίες καὶ συνεχῆ προσπάθειαι, ποτὲ δὲν ἐπιζήτησε τὸ εὐκόλο ἀνέθισμα στὴν ἐπιστημονικὴ ἱεραρχία, ἐνῶ ὅταν ἔφθασε στὸ ὑψηλὸ ἀξίωμα ἔβαλε νέους στόχους πού εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ σημάδευαν τὴν ἐξέλιξη τῶν γεωλογικῶν ἐπιστημῶν στὴ χώρα μας.

Μὲ τὴ συμμετοχὴ καὶ συμπαραστάσι σ' ὅλες σχεδὸν τὶς ἐκδηλώσεις καὶ τοὺς ἀγῶνες τοῦ γεωλογικοῦ κόσμου ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν προθυμία στὴν ἐξυπηρέτησι τῶν συναδέλφων του μεμονωμένα, ὅσες φορὲς τοῦ ζητήθηκε κέρδισε καὶ αὐτῶν ἀπὸ πολὺ νωρὶς τὴν συμπάθειαι.

Ἡ ἐπιστημονικὴ του σκέψι λιτὴ ἀλλὰ μὲ φαντασία καὶ διορατικότητα, σὲ πεινδασμὸ, μὲ τὴν γλωσσομάθειαι, τὴν ἐργατικότητα καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸ πού τὸν διακριναν, ἄρχισε ἀπὸ πολὺ νωρὶς νὰ ἀποδίδη καρπούς καὶ θὰ ἀπόδιδε ἀκόμα περισσότερο ἀνδ' ἐν ἔφρευγι τόσο νωρὶς ἀπὸ τὴν ζωὴ.

Αὐτὰ τὰ λίγα γιὰ τὸν τέλειον ἄνθρωπον πού ἔχασαν οἱ δικοὶ του καὶ οἱ φίλοι του, τὸν ἐπιστήμονα πού ἔχασαν οἱ συνάδελφοί του, τὸν δάσκαλον πού ἔχασαν οἱ μαθητὲς του.

Ὁ Καθηγητὴς Δημήτριος Θεοδωρόπουλος γεννήθηκε στὴ Λειβαδειὰ Βοιωτίας τὸ 1933.

Τὸ ἔτος 1951 ἀποφοίτησε ἀπὸ τὸ Λεόντειον Λύκειον Ἀθηνῶν ἐνῶ τὸ 1953 γράφτηκε στὸ Φυσιογνωστικὸ τμήμα τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἀπ' ὅπου καὶ ἔλαβε τὸ πτυχίον του τὸ 1957.

Καθ' ὅλη τὴν διάρκειαι τῶν σπουδῶν του λόγῳ ὑψηλῆς ἐπιδόσεως ὑπῆρξε ὑπότροφος τοῦ ΙΚΤ.

Κατά τὸ ἔτος 1960 διορίσθηκε ὡς Γεωλόγος στὸ Ἰδρυματὸ Γεωλογικὸ Τμήμα τῆς Υ.Ε.Β. τοῦ Ἰπουργείου Γεωργίας.

Κατά τὸ ἔτος 1961 ἔλαβε ὑποτροφία διαρκείας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τὸ Πολυτεχνεῖο τοῦ DARMSTADT τῆς Δ. Γερμανίας, ὅπου παρακολούθησε κύκλο γεωλογικῶν μαθημάτων. Κατά τὸ ἔτος 1962 ἔλαβε νέα ὑποτροφία ἀπὸ τὴν Δ.Α.Α.Ι. γιὰ τὸ Πανεπιστήμιο ERLANGEN - NURNBERG τῆς Δ. Γερμανίας ὅπου παρακολούθησε πλήρη σειρά γεωλογικῶν μαθημάτων μετὰ τὸ πέρας τῶν ὁποίων τοῦ ἀνετέθηκε ἀπὸ τὸν Καθηγητὴ Β. V. FRETBERG ἡ ἐκπόνηση διδακτορικῆς διατριβῆς μὲ θέμα «STRATIGRAPHIE UND TEKTONIK DES ISTHMUS VON MEGARA».

Κατά τὸ ἔτος 1965 διορίσθηκε Ἐπιμελητὴς στὴν Ἔδρα Ὀρυκτολογίας - Πετρογραφίας - Γεωλογίας τοῦ Ε.Μ. Πολυτεχνείου, ἐνῶ τὸ 1968 ἔγινε Διδάκτωρ (DR. RER. NAT.) τοῦ Πανεπιστημίου ERLANGEN/NURNBERG.

Κατά τὸ ἔτος 1969 πήρε ἐτήσια ὑποτροφία καὶ ἐπισκέφθηκε τὰ Πανεπιστήμια BOCHUM, ERLANGE - NURNBERG καὶ KIEL, ὅπου ἐργάσθηκε πάνω πρὸς εἰδικὰ θέματα ἐρεῦνης ἐνῶ παράλληλα παρακολούθησε εἰδικὰ μαθήματα καὶ διάφορα σεμινάρια.

Κατά τὸ ἔτος 1973 ἔγινε Ἰγνητὴς τῆς Ἐδρας Φυσικῆς Γεωγραφίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, τὸ 1974 Ἐντεταλμένος Ἰγνητὴς καὶ τὸ 1975 ἐκλέγεται τακτικὸς καθηγητὴς τῆς ἰδίας Ἐδρας.

Κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας του στὸ Ἰπουργεῖο Γεωργίας ἄλλα καὶ ἄργότερα ὡς σύμβουλος διαφόρων ἐταιρειῶν ἐκπόνησε σειρά μελετῶν πάνω πρὸς θέματα Ἐφηρμοσμένης Γεωλογίας.

Στὸ Ε. Μ. Πολυτεχνεῖο, ὠργάνωσε γιὰ πρώτη φορά τὸ τμήμα μελέτης ἰζημάτων. Συμμετείχε στὴν ἐκπόνηση κοινῶν ἐρευνητικῶν προγραμμάτων μετὰξὺ τοῦ Ἐργαστηρίου Φυσικῆς Γεωγραφίας καὶ ὁμάδων ἐργασίας τῶν Πανεπιστημίων BOCHUM, Βερολίνου, Βρυξελλῶν, τοῦ Πολυτεχνείου Μαδρίτης κ.ἄ.

Κατὰ τὸ 1974 κατόπιν προσκλήσεως πῆγε στὸ Μόναχο καὶ ἀνέπτυξε τὶς Ἐλληνικὰς ἀπόψεις γιὰ τὸν συντονισμόν τῶν ἐργασιῶν τῶν διαφόρων ὁμάδων ἐργασίας. Ἐίχε παρακολουθήσει τὶς ἐργασίες πολλῶν διεθνῶν συνεδρίων ἐνῶ ὡς Καθηγητὴς τοῦ ἀνατέθηκε ἀπὸ τὸ Γεωλογικὸ τμήμα τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἡ ὀργάνωση τῶν παραδόσεων καὶ τῶν ἀσκήσεων τοῦ μαθήματος τῆς Φυσικῆς Ὀκεανογραφίας στὸν μεταπτυχιακὸ κύκλον σπουδῶν γιὰ τὴν ἀπόκτηση τοῦ διπλώματος Ὀκεανογραφίας, ἡ λειτουργία τοῦ ὁποίου ἄρχισε κατὰ τὸ Ἀκαδ. ἔτος 1975- 76.

ὡς Διευθυντὴς τοῦ Ἐργαστηρίου, πιστεύοντας στὴν χρησιμότητα τῆς ἀνταλλαγῆς ἐπιστημονικῶν ἀπόψεων, προσκάλεσε ἀρκετοὺς διακεκομένους ἐπιστήμονες νὰ δώσουν σειρά διαλέξεων στὸ Ἐργαστήριό του.

Ἦταν μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑλληνικῆς Γεωλογικῆς Ἐταιρείας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Σπηλαιολογικῆς Ἐταιρείας.

Ἡ συγγραφικὴ δραστηριότητά του ἦταν ἐπίσης μεγάλη ἐνῶ πολλὰ ἀπὸ τὰ θέματα μᾶς μὲ τὰ ὁποῖα ἀσχολήθηκε, ἐξετάζονταν γιὰ πρώτη φορά στὴν Ἑλλάδα.

H. M.